

מסורת הש"ס

(א) [עין ס' רס"ז חנה יב]
וכיחא ב: ובחילה כא.
(ב) ע"ז ב: ד: ג: ב"ק ב.
ע"ש, (ד) שבת ו: [ועל כא].
(ה) [שס:], ו: לעיל ו: ולקמן
קא, (ז) שבת ו: קרו, לעיל ו:
יב: לקמן נט: דף ע"ה.
(ח) [ע"י וק"ד רס"ט:],
(ט) [דף ג. א.] י' ש"ך לע"ה.

תורה אור השלם

1. ומשלם לשנאי או
פניו להאבירו לא יאחר
לשנאו אל פניו ישלם
לד: דברים ז י
2. השמרת את המצוה
ואת החקים ואת
המשפטים אשר אנכי
מצוך היום לעשותם:
דברים ז יא
3. ויעבר ה על פניו
יקרא ה י אל רחום
ותען ארך אפים ורב
חסד ואמת: שמות לד ו

הנהגות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה קורמי
ירקון לישנא אחרינא
קוראמי נמי לה:
(ג) רמב"ם הכא חסמא חסמא
שמי אמות היקף כל"ז
וחסמא היקף נמוק:
(ד) רש"י ד"ה חל דלמא
וכי לא שרי להרחיק
אלא מני תלסס: (ה) ד"ה
זור וכי זבנה נזר עמוד
גזוז ו' וזכר ד' ומיטעו
הוי מיטעו ודכא נמי
האי: (ו) רמב"ם חל אמר
וכי נזר יחזר. וי"ד ק"י
ע"ב דכ"ה וכי תמלא:

גליון הש"ס

כח' וכל יורה שבתם
לאמר. לעיל דף טו ע"א
ועי' ברכות דף כה ע"ב
וברכיו יונה: תוס' ד"ה
והא"י ב"י. דאמרי
צריך למקט מודה הוא
דמן התורה מחגי. ע"ל דף
ו ע"א תד"ה רב אמר:

מוסף רש"י

[illegible][illegible]

מחורות לשון שחרת. כעורב
יב (תהלים קמו) לבני עורב א
גססן לתוך פיהם: קורמי. יר
לההוא רכיבא דלית ביה וטחא
ביר מלמתי: אל
יומה לו כמלמתי
משפוס. שלמח

אמר בני בן
היה
דיך
קורמי
להאב
כתוב
שנוש
לא
דלא
והיו

לעשוו
למחר
שמוא
אך
אך
סאתיו
או ד
עניו
יותר
נותן
לאיחכ

כמה
וכמה
יהודה
סאתים
מורה
חמשה
אמר
אומר
ולא
של

ולא פ
ולא ד
הכי ד
אריך
עליו

יצה וחצר אפילו ביר
דירה שתשמישה ל
יתר מבית סמים
הרבים מפסקתו י
"י ויחנן ור" אלעזר ד
סבירא ליה "והאמר
יה ננעלות בלילה ח
מי דר' יהודה אדר'
מי שהיו לו שני בתים
אן א קורה מכאן וק
רשות הרבים ככך
ר' יהודה ארבי יהודה

[illegible]

עושיין פסין פרק שני עירובין

מִדָּרְךָ אֵפֶיךָ לְצִדִּיקִים וְלִרְשָׁעִים
עד לעתיד חַעֲמוֹת לְרָשָׁעִים
הַבָּנָה וְגַם זֶה לְעוֹבֵה שֵׁשׁ לְהַסֵּס
(מִתְהַדְרִין ד' קִי.א.) לְהוֹי נָמִי לְטֹ

ל בית המדרש רבה
ועליהן כעורב רבא
אמורי על בניו ועל
דרכ אדא בר מתנא
יה ליה דכיתיהו יגוקי
אמר לה מי שלימו
לשונאיו אל פניו
לוי אילמלא מקרא
מרו⁶ כביכול כאדם
בבקש להשליכו ממנו
אילא לשונאיו הוא
ר דצדיקים גמורים
בן לוי מאי דכתיב
יום לעשותם היום
שותם היום לעשותם
ו"ר חגי ואיתימא ר'
דכתיב⁷ אךך אפים
עמך ויום לעשותם

יהודה אומר עד בית
החור ופסין קאמור
הו קאמור אדם נותן
דילמא אתי למטולי
רפא או דילמא אדם
ונורוין דילמא אתי
סמאנים בקרפא ת"ש
אשה ורובה של פרה
כור אפי' כוריים ר'
ים מותר יתר מבית
רבי יהודה אי אתה

הנה וחצר אפילו בית
ו פסין ר"ש בן אלעזר
אבית סאתים מותר
א כרי ראשה ורובה
ר"ש בן אלעזר בור
ורדה בור ופסין קאמר
בלא פסין קאמר אי
אלעזר איכא בינייהו
דר רבי שמעון בן
שמישו לדירה כגון

ובית עשרת כורים
נצח שבשדות בית
" יהודה אומר אם
כבכמים אומרים : אינו
אף הודיע כוח של
א"ר יוחנן ירושלים
רשות הרבים אלא
רובנן "דתניא יתר על
הרבים עשה לו לחי
ונותן כאמצע אמרו
אדרכי יהודה קשרי
איכא שתי מחיצות מעליי

עם מתיצות התם ליכא שם
דימי וקאמר ליה להא שמע

כב.

עין משפט
גר מצוה

כ א מ"י פט"ו מה"ל שבת
הל' (א) ד (ה) (ו) (ז) (ח)
הל' (א) פסח לארץ סה טור
ש"ע א"ח ס"י שנת פט"ו
ח:
כא ב מ"י פט"ו מה"ל
שבת הלכה לג:

רַב נִיסִים גֵּאֹן

רַבָּא אָמַר כְּמֵי שְׂמַמְדוֹר
עֵינֵי כְּמֵי כְּעוֹרֵב. עֵינֵי
עֵלִיָּה מִיָּה דְּכַחֲתִי וּלְבָנִי
עוֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָא. וְהָא
דְּחֵבֵי יִרְעֵה הוּא כִּי הָעוֹרֵב
יִשׁוּשׁ אֵת אִמְרוּתוֹ לֵב דִּמֶן
שְׂעוּרִין אֵת הַעֲלֹל אֲבֵר.
וְלֹאֲתֵר שְׂתַעֲלֵה עֲלֵיהֶן
אֲבֵרָא וְהֵן מִשְׁתַּחֲרִין הוּא
חֲזוֹן אֱלֹהִין. וְכַחֲתִי נָמִי מִי
יִכֵּן לְעוֹרֵב עֵינֵי.
וּבְכַתְּחֵתָהּ כְּפִיר עֲזֵרָה
וְעוֹרֵבָתָהּ חֲקֵהָ עוֹרֵבָא
כְּמֵי בְּנֵיהּ. וְהָכַחֲתִי לְבָנִי
עוֹרֵב אֲשֶׁר יִקְרָא. לֹא
קִשְׁיָא הָא בְּחִיּוּרֵי רַבָּא
בְּאֻכְסִי.

רבינו חננאל

כמי שמשיביו ומעביריו
עליהם בבחי"ד. רבה אמר
שם משתדלים מניהם
עליהם מעורב. רבא אמר
שם שמתאבדו על בניו
עבורם. כדור אדא בר
אבהו דבי אבהו דאליי
בר ויה אמה ליה רביתו
נזיק מאן אעביד לה, ויה
אמר לה אלהי קורמי
באנא. מי ירקת שם
באנא אכלו מהם. אשר
אנכי מצוה היום לעשות,
ולא היום לקבל שם כר.
אך אשר
לדברים
אדם שם כר. מתגריר
אומר ענין ביה
אשר כר. אעביד אר
הודי בוד ומסין קאמר א

[illegible][illegible]

א. אולי בוננו לדבר הכ"ח בבית ד' פ. המוצק את הבית לא מבר אל מילוא של חזר